

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10493/2023
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Милутин Димитријевић, адвокат из ..., Лазаревић Мирослав и Никола Живулов, адвокати из ..., против тужених Јавно стамбено предузеће „Крагујевац“ из Крагујевац и Града Крагујевца, чији је заједнички пуномоћник и законски заступник Градско правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 4028/21 од 15.09.2022. године, у седници одржаној 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 4028/21 од 15.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 4028/21 од 15.09.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 11842/20 од 09.02.2021. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па су тужени солидарно обавезани да му на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције исплате износ од по 49,00 динара за сваки месец понаособ, за период почев од 01.10.2017. године закључно са 30.07.2020. године, са законском затезном каматом појединачно за сваки месечни износ почев од 15-ог у месецу за претходни месец па до исплате. Ставом 2. изреке, тужени су обавезани да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 6.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом 3. изреке, отказано је рочиште за главну расправу заказано за 19.02.2021. године у 12,40 часова.

Виши суд у Крагујевцу је, решењем Гж 4028/21 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, преиначио решење о трошковима поступка садржано у 2. изреке пресуде на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 11842/20 од 09.02.2021. године, тако да гласи у ставу другом изреке да се тужилац обавезује да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Против решења другостепеног суда, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени су доставили одговор на ревизију тужиоца.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да тужилац ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена. У поступку по ревизији изјављеној против решења о трошковима поступка, не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

3

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић